

OSWAJANIE NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

25 listopada 2014 r. w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Ciechocinku na zajęciach pt. „Wyostrz zmysły. Oswajanie niepełnosprawności” dzieci miały okazję poczuć, jak to jest nie widzieć i nie słyszeć.

Wysłuchały dwóch bajek psychoedukacyjnych, opowiadających o różnych aspektach niepełnosprawności dziecięcej. Dowiedziały się również, jak postępować, co robić, a czego nie w kontakcie z osobą niewidomą bądź niesłyszącą. Zajęcia miały na celu przybliżenie tematu „inności” najmłodszym z nadzieją, że słowo „tolerancja” zostanie zastąpiona słowem „akceptacja”.

Czy potrafimy rozmawiać z naszymi dziećmi o niepełnosprawności? Czy sprawia nam to trudność? Nie wiemy jak „ugryźć” ten temat? Niestety boimy się o tym mówić, wręcz unikamy rozmów o niepełnosprawności. Ilu z nas widziało odciąganie dziecka od osoby niepełnosprawnej i jakby ucieczkę? Tak jakby niepełnosprawnością można było się zarazić. A przecież tak nie jest!

Pokażmy dzieciom, że jest wiele inności w naszym otoczeniu. Bo przecież różnimy się wyglądem, jedno dziecko ma piegi, inne nosi okulary, trzecie jeździ na wózku inwalidzkim bądź nosi aparat słuchowy. To od nas zależy czy dziecko nauczy się akceptować inność i nie odczuwać z tego powodu lęku. **Inny nie znaczy gorszy.** Rozmowa z dzieckiem o „inności”, pozornie trudna, wcale nie musi taka być. O ile sami nie będziemy wyolbrzymiać tej „inności”, istnieje duża szansa, że nasze dzieci przełamią lęk przed nieznanym i naturalnie odnajdą się w relacji z dzieckiem niepełnosprawnym. Pozwólmy naszemu dziecku zadawać pytania, nawet jeśli na wszystkie nie znamy odpowiedzi. Wyjaśnijmy dzieciom kwestie, których nie rozumiemy. Do czytamy, jeśli sami ich nie rozumiemy. Uświadomienie dziecku, że mowa nie jest jedynym sposobem komunikacji nie powinno stanowić większego problemu. Zawsze witaj się z osobą niepełnosprawną. Nie pomijaj jej, nawet jeśli nie odpowie, to warto podać rękę, choćby delikatnie jej dotknąć. Dzieci niepełnosprawne również uwielbiają się bawić i chcą uczestniczyć w zabawach na tyle, na ile potrafią. Każde dziecko jest utalentowane i ma swoje zainteresowania, potrzeba tylko otwartości, by to dostrzec. Pokażmy dzieciom, że akceptujemy osobę niepełnosprawną za to, kim jest, a nie jak wygląda czy jakie są jej ograniczenia. **Reagujmy w sytuacjach, kiedy to osoby z niepełnosprawnością są wyśmiewane.** Nikt nie powinien naśmiewać się i obrażać drugiego człowieka. Im wcześniej wpojmy tą zasadę naszemu dziecku, tym lepiej. Śmiech jest czymś wspaniałym, budującym i sprawia przyjemność wszystkim. Pod warunkiem, że obie strony się śmieją, a nie jedna jest wyśmiewana. Pokażmy i powiedzmy dziecku, że w kontakcie z osobą niepełnosprawną ma

być po prostu sobą. Ważne jest również, by zwracać się bezpośrednio do tej osoby, a nie do osoby towarzyszącej.

My jako dorośli nie powinniśmy budować barier, musimy nauczyć dzieci, że każdego człowieka należy szanować. Oswajając się z kwestią niepełnosprawności, dzieci będą swoją akceptacją i zrozumieniem przenosić na zachowania i relacje w dorosłym życiu. Pamiętajmy, że niepełnosprawność drugiej osoby to tylko część jej całości jako człowieka.

Zachęcam do obejrzenia na serwisie internetowym youtube.com: „INTEGRACJA - Osoby z niepełnosprawnością wzrokową, ruchową, intelektualną i słuchu”.

Monika Kofel-Dudziak

Tekst napisany w oparciu o publikację „Siedem B” Fundacji Oswoić Los.

Z ŻYCIA CIECHOCIŃSKICH SZKOŁ

W Międzynarodowym Dniu Osób Niepełnosprawnych

9 grudnia odwiedziły nas w szkole osoby z niepełnosprawnością: Grzesiu, Krzysiu i Asia z Warsztatu Terapii Zajęciowej „Karczemka” (Fundacja im. Brata Alberta).

Przyjechali w związku z obchodami Międzynarodowego Dnia Osób Niepełnosprawnych. Wspólnie z dziećmi na świetlicy szkolnej stworzyli multikolorowy plakat pod tytułem: „Tacy Sami”. Goście zostali oprowadzeni po szkole, mogli zaobserwować prace uczniów na lekcji.

Integracja to słowo, które towarzyszyło nam w tym dniu. Dzieci o chęć angażowały się we współpracę z osobami niepełnosprawnymi, a ich działania przepełnione były świąteczną atmosferą. Podczas zabawy towarzyszył nam szczery uśmiech, każdy uczestnik kierował się bezinteresowną pomocą, dobrem i życzliwością.

Alicja Serafin